

Joi, 20 Martie 2008

Doctori care fac minuni prin artere

Autor: [Dolores Benezic](#)

Medicii Rareș Nechifor și Bogdan Dorobăț au pus bazele radiologiei intervenționale, la Spitalul Universitar din București. Cu ajutorul unui aparat performant, ei pot trata fibroame, hernii de disc, sarcini extrauterine, tasări de vertebre sau tumori și pot desfunda orice arteră.

Când Spitalul Universitar de Urgență s-a pricopsit cu un angiograf, șeful Secției de radiologie i-a chemat la el pe rezidenții Rareș Nechifor și Bogdan Dorobăț și i-a întrebat: „Măi, băieți, voi vă pricepeți la calculatoare, la chestii din astea tehnice...?”. Pentru că au răspuns afirmativ, au fost trimiși la specializare și li s-a dat pe mână așa numitul Rolls-Royce al angiografelor.

Sursa: Răzvan Vălcăneanu

De atunci, din toamna lui 2001, „băieții” au pus cărămidă peste cărămidă la temelia radiologiei intervenționale românești. Dincolo de aspectul anecdotic al întâmplării care le-a pus celor doi angiografel în mână, realitatea arată că astăzi au ajuns să vindece, prin metode minim invazive, afecțiuni care în medicina clasică se pot rezolva numai prin operații complicate, ce presupun durate lungi și costisitoare de recuperare.

Sunt singurii din țară care prestează mare parte din aceste proceduri, ba au reușit să și inventeze o cale de rezolvare a cazurilor de sarcini extrauterine fără să mutilizeze organele genitale ale femeii. Deși trăiesc în România, lucrează la stat, într-un sistem cu multe hibe, și au niște salarii ce nu le răsplătesc nici pe sfert munca pe care o fac, doctorii Dorobăț și Nechifor admit că soarta lor profesională e rodul providenței și spun că sunt atât de ocupați că nici n-au timp să se gândească la emigrare.

Tătucii radiologiei

În 1997, când au început rezidențiatul, Dorobăț visa la ortopedie, iar Nechifor la cardiologie. Notele nu i-au ajutat să aleagă aceste specializări, dar acum amândoi spun că e mai bine, pentru că ar fi ajuns azi cel mult niște „mici tătuci în provincie” sau „cărători de mape pentru profesori”.

„În chirurgie există un profesor, care operează. El e Dumnezeuul secției. Tinerii trebuie să aștepte mulți ani până ajung prima mână. Noi am început în ultimul an de rezidențiat să ne pregătim de angiografie, și atunci s-a deschis laboratorul de angiografie din spital. Am fost de-o vârstă cu angiografel. Noi l-am pornit, fiind o ramură nouă în spital, culoarul a fost liber”, explică Rareș Nechifor.

„Nu-mi pare rău că nu am ales ortopedia. Aici, într-un interval scurt de timp faci mai multe intervenții. În al doilea rând, aici am prins o chestie extraordinară: suntem liberi, lăsați în pace să ne facem meseria, pe când în altă specialitate avansarea era mai grea”, îl aprobă și Dorobăț.

Salariu de 100 de dolari

Cei cinci ani de rezidențiat n-au fost ușori. „Aveam două joburi. Dimineața învățam la spital radiologie, iar după-amiaza eram tehnoredactor la revista „Casa Lux”. Mi se dădea acolo salariul de zece ori mai mare decât la spital, dar am zis: cum să renunț, după ce am învățat atât?”, povestește Rareș Nechifor.

„Eu făceam gărzi și mai ieșeau bani, plus ce dădeau părinții. Aveam un salariu de până într-o sută de dolari. Am regretat deseori în perioada aceea că am ales Medicina. Mai ales că aveam prieteni care lucrau în mediu privat, aveau salariu, mașină, telefon mobil, bani de benzină”, își amintește Dorobăț vremurile când nici el, nici Nechifor n-au făcut, totuși, niciun plan de emigrare.

Vremurile de ucenicie și frustrări s-au sfârșit în 2002 când au început să facă primele angioplastii. În iunie 2002 au făcut prima embolizare intrauterină, adică o metodă nechirurgicală de atrofiere a fibroamelor uterine. „Mai înainte făcusem și niște stentări (montarea de stenturi pe vasele sanguine îngroșate - n.r.). Fusesem la câteva traininguri prin Belgia, Germania, Elveția și așa

am învățat procedurile care se făceau în lume pe angiograf. Erau chestii noi și pe plan internațional, embolizarea de exemplu a avut caracter experimental din 1995 până în 2000", povestesc cei doi.

Țara nu-ți oferă nimic

După 12 ani de studii și muncă, cei doi au ajuns la performanțe profesionale încă neegalate în țară și la salariul fabulos de 18 milioane de lei net, sumă care include toate sporurile posibile pentru vechime, doctorat, radiații etc. „Afară, dacă te duci la bancă și spui că ești medic, ți se spune: «Poftiți, luați loc, ce doriți?»». În România te întreabă: «Păi, gărzile nu le socotim, aveți sporuri, dar nu se pun, deci numai salariul de bază, ce salariu de bază aveți?»», recunoaște sarcastic Dorobăț, posesorul unei garsoniere cumpărate de părinți. Nechifor, care lucrează de curând și în sistemul privat, are un apartament cumpărat cu ajutorul socrilor.

Ambii se consideră însă norocoși că muncesc într-un mediu care-i stimulează și le oferă satisfacții profesionale. Când se satură de România („Și asta se întâmplă de câte ori ieșim pe stradă și vedem mizeria, nesimțirea, orașul ca o sorcovă, traficul, toate lucrurile care nu merg”), pleacă pe la congrese medicale sau stagii de pregătire în lume, care le oferă gura de aer necesară continuării. „Da, dacă nu reușeam pe linia asta, poate acum eram în altă țară. Sunt momente când îmi pare rău, momente când nu. Când ies pe stradă îmi pare rău. Aici te iei cu treaba, te simți bine, ești cineva mai mult sau mai puțin. Când ieși afară, vezi că țara nu-ți oferă nimic!”, conchide Dorobăț.

DOAR LA UNIVERSITAR

Ce se face cu angiograful

1. Angioplastii și stentare, adică dilatarea arterelor înfundate din orice zonă a corpului. Operația clasică e cea de bypass, de înlocuire a zonei de vase înfundate cu o proteză vasculară.
2. Neuroradiologia intervențională rezolvă la fel de neinvaziv anevrisme cerebrale, malformațiile cerebrale, embolizări de tumori cerebrale, vertebroplastie și nucleoplastie.
3. Embolizări de fibroame uterine și tratarea hemoragiilor din sfera ginecologică.
4. Terapia sarcinilor extrauterine. Clasic - se scoate trompa pe care s-a dezvoltat sarcina, și astfel femeia pierde 50% șanse să mai rămână însărcinată. Prin embolizare, trompa poate fi salvată. E o metodă inventată de cei doi medici, în 2006.

DEZINTERES

Intervențiile nu sunt plătite prin sistemul de asigurări

Până acum, cei doi medici au făcut 1.500 de embolizări de fibroame uterine, desfundări de artere, embolizări de tumori cerebrale, vertebroplastii și nucleoplastii. „Când am făcut prima vertebroplastie, a doua zi era coadă la ușa noastră. Directorul de atunci al spitalului ne-a zis: ce vreți să faceți, să ruinați spitalul?!”, povestește te amuzat Nechifor.

„Omul avea dreptate, materialele costă, pacientul nu plătește. Casa ar trebui să plătească intervențiile la adevărata valoare. Intervențiile noastre pleacă de la 500 de euro și pot ajunge la 20.000 de euro. Aparent mult, dar nimeni nu calculează în țara asta ce înseamnă global pacientul care pleacă acasă după două zile, după o săptămână se întoarce la serviciu, muncește, plătește impozit și e OK”, completează Dorobăț.

„Profesorul George Iana, șeful nostru, a fost cel care ne-a susținut constant, fiind și el radiolog, iar faptul că am implementat toate aceste metode într-un spital universitar, care are toate secțiile ce ne asigură varietatea de cazuri și de pacienți, a fost important. Acesta a fost secretul”, cred cei doi medici. Noutatea intervențiilor pe care cei doi le realizează face ca aceste proceduri să nu fie deocamdată decontate de CNAS. „Noi am ajuns la concluzia că pacientul mort e mai valoros pentru CNAS decât unul rezolvat”, glumește amar Rareș.

